

— Sagsøgerne har anført, at sagsøgte tilsidesatte artikel 19, stk. 2, og artikel 20, stk. 2, i forordning 2016/1036, sagsøgernes ret til forsvar og retssikkerhedsprincippet ved ikke at give sagsøgerne et meningsfuldt sammendrag af det bevismateriale, der blev indsamlet under undersøgelsen, eller oplyse dem om de betragtninger, på grundlag af hvilke sagsøgte foreslog at ændre sagsøgernes antidumpingmargen. Sagsøgerne har anført, at sagsøgte tilsidesatte deres ret til forsvar og retssikkerhedsprincippet ved at nægte at fremlægge sin dumpingmargenberegning for dem.

(¹) Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/1703 af 12.11.2018 om afslutning af den delvise interimundersøgelse vedrørende importen af ammoniumnitrat med oprindelse i Rusland (EUT L 285 af 13.11.2018, s. 97).

(²) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 af 8.6.2016 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union (EUT L 176 af 30.6.2016, s. 21).

Sag anlagt den 31. januar 2019 — Rot Front mod EUIPO — Kondyterska korporatsiia »Roshen«(ПОШЕН)

(Sag T-63/19)

(2019/C 122/24)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Rot Front OAO (Moskva, Rusland) (ved advokaterne M. Geitz og J. Stock)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Dochirnie pidpryemstvo Kondyterska korporatsiia »Roshen«(Kiev, Ukraine)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Dochirnie pidpryemstvo Kondyterska korporatsiia »Roshen«

Det omtvistede varemærke: International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, af figurmærket ПОШЕН — international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, nr. 11 233 784

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 16. november 2018 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 1872/2018-2)

Påstande

— Den anfægtede afgørelse annulleres.

— EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

— Tilsidesættelse af artikel 94, stk. 1, artikel 47, stk. 5, og artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 4. februar 2019 — Vlaamse Gemeenschap og Vlaams Gewest mod Parlamentet og Rådet

(Sag T-66/19)

(2019/C 122/25)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøgere: Vlaamse Gemeenschap og Vlaams Gewest (ved advokaterne T. Eyskens, N. Bonbled og P. Geysens)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgernes påstande

- Sagen antages til realitetsbehandling, og sagsøgerne gives medhold.
- Forordning (EU) 2018/1724 annulleres.
- Europa-Parlamentet og Rådet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne anført fem anbringender.

1. Første anbringende: Tilsidesættelse af artikel 4, stk. 2, TEU

De ved forordning (EU) 2018/1724 ⁽¹⁾ pålagte sproglige forpligtelser er i strid med de nationale sproglige bestemmelser for forvaltningsanliggender, som i Belgien er fastsat på forfatningsniveau. Denne nationale sprogordning er en del af den belgiske stats grundlæggende politiske og forfatningsmæssige strukturer og hører til den belgiske stats nationale identitet. Forordning (EU) 2018/1724 strider derfor imod artikel 4, stk. 2, TEU, hvorefter Unionen skal respektere medlemsstaternes nationale identitet.

2. Andet anbringende: Tilsidesættelse af artikel 5, stk. 1, TEU og artikel 4 TEU, samt af protokol nr. 2 om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet

De ved forordning 2018/1724 pålagte sproglige forpligtelser er ikke forenelige med princippet om kompetencetildeling (1) og heller ikke med proportionalitetsprincippet (2).

- 1) Der er ingen bestemmelse i traktaten, som giver Unionen beføjelse til at regulere hvilke sprog, der skal bruges inden for medlemsstaterne og af deres myndigheder.
- 2) Forpligtelsen til at stille en oversættelse til rådighed for offentligheden på »et af Unionens officielle sprog, der forstås bredt af det størst mulige antal grænseoverskridende brugere« (artikel 12, stk. 1, i forordning 2018/1724), er ikke forenelig med proportionalitetsprincippet, og indeholder ingen begrundelse i denne henseende. De ved forordning 2018/1724 pålagte sproglige krav er henrettet til det forfulgte mål uforholdsmæssige.